

Rigsdagstidende.

1856. Forhandlingerne paa Folkethinget. № 73.

Eyvende Sessjon.

29de Møde.

Tirsdagen den 15de Januar.

(Fortfat.)

Hasle (fortf.): Det er min Overbeviisning, at naar disse Skove blive solgte, vilde de blive betalte mere i Forhold til Bruttoindtagten end til Nettoindtagten, naar nemlig ikke det hele Areal sælges samlet, men i større Parceller, thi enhver Privatmand vil da, naar han kjøber, betragte Bruttoindtagten, naturligtvis med Fradrag af Skovnings- og Kulturomkostningerne, som en Indtægt, der bør forrente Capitalen, og han vil ikke derfra drage et saa stort Beløb til Administration, som vi see medgaaer, saalænge Eiendommene ere under Forstsvaenets Omraade.

Der er endnu en mindre væsentlig Bemærkning, som jeg skal tillade mig, og det er, at der er en Uoverensstemmelse imellem Forstbudgettet og Finantsbudgettet, idet Forstbudgettet er for Forstaaret 1855—56, og Finantsbudgettet for Finantsaaret 1856—57. Paa Grund deraf stiller det sig saaledes, at de væsentligste Indtægter allerede ere indkomne for Finantsaarets Begyndelse; det forekommer mig nu noget underligt, at vi behandle et Budget, hvor Indtægterne allerede ere indkomne, medens det maatte være let for Forstsvaenet at forandre Forstaaret i Uoverensstemmelse med Finantsaaret.

M. Sage: Forsaavidt som Smuler er Brød, er der jo noget Trøstende i, hvad den ærede Minister yttrede, thi det gunstige Dilettif for Salget troer jeg ikke, man behøver at

vente længe paa. Det forekommer mig, at, naar man kan sælge Eiendomme og faae det Dobbelte af hvad de indbringe, saa er Leiligheden altid gunstig, saa behøver man ikke at speculere videre. Desuden er det vel ikke sagt, at den store Krig, der nu raser, varer bestandig, og det kunde jo være, at Leiligheden blev mindre gunstig, naar man efter Krigens Opbør vilde forsøge et Salg. Med Hensyn til Kirkerne kan jeg naturligtvis ikke yttre mig, da der var Hensyn, som den ærede Minister ikke nu kunde udtale; men, hvad Sors Skove angaaer, haaber jeg, at man, naar vi atter mødes til October, vil finde paa Midler til, at ogsaa de kunne blive solgte, thi der kan ikke opnaaes noget Stort ved at sælge nogle enkelte Smaadele af en stor Eiendom, og dog blive siddende med den hele kostbare Administration. Det er ganske vist, som den ærede Minister sagde, at en Minister maa have Folk under sig, som han maa stole paa, da han ikke er fuldkommen inde i de Sag, han har at forvalte; jeg drifter mig imidlertid til at paastaae, at den ærede Minister fuldkommen vel vil vide at kontrollere sine Undergivne i Alt, hvad der angaaer Kirkes og Underviisningsvæsenet, hvorimod han, som han jo ogsaa selv indrømmer, ikke er istand dertil, hvad angaaer Forst- og Landvæsenet.

Oppermann: Med Hensyn til de almindelige Punkter, der angaaende Sors Skove ere blevne berørte, vil jeg udbede mig Thingets Opmærksomhed for et Par korte Bemærkninger. Det forholder sig fuldkommen rigtig, som af den ærede Rigsdagsmand ligeoverfor mig (Hasle) bemærket, at det er en egen Sag med de saakaldte Skovbudgetter, der op-